

Nr. 28.
An. IV
1880.

Gherl'a
17/29
Aug.

AMICULU FAMILIEI

Apare una-data in septimana — Dominec'a. Pretiulu de prenumeratiune pre unu anu e 5 fl., pe unu semestru 2 fl. 50 cr., pentru Romani'a si Tierile latine pre unu anu 13 franci — lei noi, pre unu semestru 7 franci — lei noi.

ISTORIA UNUI TRANDAFIRU.

Novela originala.
(Urmare.)

A trei'a-dî unu conductu funebralu plecã dela cas'a boieriului B. spre cimenteriu.

Sicriiulu Rosaliei erã impodobitu cu ghirlande frumóse de flori si incungiuratu de o multime nenumerala de omeni si femei.

Sunetulu lugubru alu clopoteloru si melodiile doióse ale corului musicalu ce mergea inaintea sicriiului se pareã cã exprima durerea multimei intregi, care durere altcum se vedeã intiparita adũncu si pe feçiele tuturoru celoru presenti

Boieriulu B., parintele adoptivu alu Rosaliei, mergea in urm'a sicriiului, alaturea cu amicul se u, cu boieriulu N.

— Ce schimbatóre e sórtea! di se fostulu mire alu Rosaliei, — si cum nu scie omulu nici odata, ce va se-i aduca ór'a urmatória! Credeam cã adi voi plecã ferice cu mirés'a mea spre Itali'a, si éta — mergemu catra cimenteriu. Am venitu aici cu cele mai dulci sperantie, si adi voi merge catra casa cu anima plina de durere.

Parintele nu respunde, decãtu prin unu sîru de lacrimi, ce se strecorãu in josu pe façi'a lui doiósa.

Intr'aceste conductulu sosi in cimenteriu, si se opri lãnga unu edificiu micu, dar' frumosu, de pãtra, pe fruntea carei'a stã inscriptiunea: „Loculu de vecinica odhna a familiei B. . . .“

Sicriiulu se puse josu, apoi dupa-ce preotulu fini rogatiunile indatinat, fũ redicatu si asieciatu in cripta

intre lacrimile de jale a tuturoru celoru de façiã. — Preste unu patrariu de óra toti s'au departatu, cimenteriuulu remasã golu; nimene nu conturbã liniscea celoru repausati.

* * *

Trecũ diu'a, si in loculu ei se cobori pre pamentu nóptea doiósa si tacuta. Pamentulu dórme invelitu cu unu velu de stele maiestosu.

E ór'a infricosiatã a umbreloru, cãndu locuitorii cimenteriuului, parasescu locuinti'a loru intunecósa, si esu cãte-va minute pre pamentu se mai veda inça odata acãsta lume misteriósa plina de dulci chinuri si de plãceri amare.

In ór'a acést'a cine dintre cei vii cutéza a parasi orasiulu, si a intrã in tiér'a morminteloru? Ce umbra e ace'a, ce pasiesce tacuta si se apropie incetu de cas'a in care jun'a Rosalia dórme somnulu ei vecinicu? E fiintia víã, séu umbra esita din mormentu?

Ea totu pasiesce, si se opresce in fine lãnga loculu de vecinicu-repau alu familiei B. Ací stã puçinu pe locu, apoi aprinde o facliã, la radiele carei'a noi recunóscemu in umbr'a tacuta — pe Florinu.

Dupa aprinderea facliei, elu scóte din busunariu o chiaia vechia, ruginita, si deschide cu ea usi'a cea grósa a criptei.

Scãrtieitur'a usiei, ce se invertesce in titini, produce unu sunetu bizaru si fantasticu in tacerea noptii.

Florinu stã puçintelu pe locu in usi'a deschisa, si se pare adũncitu in cugete; apoi intra in cripta, si asiediãndu facli'a din mãna intr'unu cornu, merge la sicriiulu Rosaliei si — 'lu deschide.

Rosalia'ă eră culcata în sicriu cu vestmintele ei cele de mirăsa. Façi'a-i eră palida, dar' trasurele-i totu asié de regulate, si de frumöse, căsi cându a fostu în viétiă.

Ea pareă a fi cufundata mai multu într'unu somnu dulce si recreatoriu, decâtu în somnulu vecinicu alu mortii.

Ce voiesce junele Florinu în acestu asilu de pace alu repausatoru? Pentru ce conturba elu liniscea iubitei s'ale Rosalie?

A doritu se o mai véda inca odata? Séu dóra voiesce a-si curmă si elu firulu vietiei, si a dormi lănga dins'a pentru vecinică? . . .

Câte-va minute elu privesce nemisicatu în façi'a ei, apoi o redica din sicriu, si luându-o în braçié, ese cu dens'a afara din cripta, ducându cu sine într'o mana si faci'a aprinsa.

Estndu afara, incuia de nou usi'a, stinge faci'a, si parasce cimenteriu, cu corpulu Rosaliei în braçié.

Preste unu patrariu de óra elu e acasa. Intra în oda'i'a s'a, apoi într'o chilia mai mica laterala, asiédia pe Rosali'a într'unu fotelu móle, si la radiele unei luminari aprinse, privesce îndelungatu trasurile ei palide. Dupa ace'a pipaesce si fréca incetisioru fruntea ei neteda, apoi mânele si în fine corpulu întregu: si scotiendu din busunariu o sticla micutia, asemenea celei ce o veduramu în beserica, vérsa dintr'êus'a câte-va picaturi pe buzele Rosaliei.

Urméza unu momentu de acceptare si atentiune încordata; apoi — lucrú minunatu! Corpulu Rosaliei se încaldiesce, ea începe a respirá, a se misicá; si-deschide ochii, privesce impregiuru si în fine graiescè:

— Ah! unde me aflú? Cine-i lănga mine?

— Esti în locu bunu, scump'a mea! respunde Florinu ardiédu de bucuria. Numai eu sum lănga tine. Cunosci-me?

— A! Florinu? . . . Dar' mirele! mirele! . . . unde-i? . . .

— Fii liniscita, te-am scapatu eu de dinsulu.

La vorbele aceste se ivi unu surisu de fericire pe buzele Rosaliei; ea voli se se scóle, dar' nu se potú redicá fora ajutoriulu lui Florinu.

— Ah! esclamá cu tonu debilu, sediédu în fotelu si înclinându-si capulu pe umerulu lui Florinu, — ce somnu greu me cuprinsese! Si ce visuri grósnice am visatu! Par' că morisem si erám intinsa într'o sala frumósa, încungiurata de luminari aprinse si împodobita cu ghirlande de flori. Toti plăngeau eu jale dupa mine, numai în ochii tei, iubite Florine, nu vedeam nici o lacrima, si acést'a 'mi causá o durere nespusa. În fine me pusera în sicriu, si porniră cu mine spre cimenteriu. Eu simtiam si audiám mai tóte, ce se petreceau în giurulu meu, dar' nu poteam dá nici unu semnu de viétiă. Spune-mi, dragulu meu, multu e decâtu dormu? si ce s'a intemplatú de atunce? unde-su ospetii si mirele? cum am ajunsu eu din beserica în chili'a acést'a? Emo-

tiunea, ce-mi causá ivirea t'a neasceptata în beserica mi-a amortitu simtírile, si de-atunci nu-mi aducu aminte decâtu de visulu, ce ti-am enaratu.

— Tu dormi dejá de trei dile, iubita Rosalia, disè Florinu, strîngédu cu iubire mân'a ei debila. Si visulu, ce-mi spusesi, e fórté adeveratu, e realitate. — Cându m'ai diaritu lănga altariu, cadiusi la pamentu, lesinata, si câte-va picaturi, ce versaiu pe buzele tale dintr'o sticla, cu pretestulu că voiescu a te desceptá: într'atát'a te admira, si 'ti amortira corpulu întregu, încátu toti cugetáu, că esti mórtă. Te-au adusu deci acasa, si a trei'a di, ieri, te pusera în momentu. Mirele-ti după inmormentare plecá spre casa. Eu cunoscédu poterea medicinei, ce-ti dedusem, plecaiú mai ánte în cimenteriu, acoperitu de întunecimea noptii, te adusei acasa din sicriu, si cu alta medicina te treziú din somnulu îndelungatu, si acuma . . . vomu fi fericiti! nimene nu va poté se ne mai despartiesca de-olalta.

Dicédu aceste, Florinu imbraçiosiéda gingasiu pe Rosali'a, si depune o sarutare pe fruntea ei senina.

Fericirea loru simtita în aceste mominte nu se poté descrie.

Dupa o nópte lunga de desperare, este ceva mai dulce în viétiă, decâtu diorile fericirei.

(Va urmá.)

La Ea.

Traiescu si-atátu ajunge; de-i bunu séu de e reu
Acestu traiu ce ducu astadi, 'lu scie Domnedieu,
Eu nu voiú se-lu mai aflú, si-apoi de lasiu aflá
Ce bine mi-ar aduce? Mai reu m'ar' intristá.

'Am datu animei miele avéntu copilarescu,
Am dísu voiescu în lume o dí cá se iubescu
Si-apoi se moru ferice. Atunci te-am întâlnitu
Si 'n ochii tei cei negri, cu multu dragu am privitu.

Dar' ce-au fostu scrisu intrénsii, nu potú . . . nu potú gâci,
Că-'n locu de fericire, eu plăngu în ori-ce dí,
Si lacrimile miele oceanuri de-ar' formá
N'ar' fi de-ajansu se stinga nici cum durerea mea.

Tu inse esti ferice, tu dormi visezi în pace,
Eu gemu în suferintia, veghiazu cându totulu tace, —
Pe urm'a veselfei, ce lasa pasii tei,
Strîngu flórea intristarei si-o punu pe anii mei.

Cându rídi de-a mea iubire, din dulcea t'a zimbire
Facu giolgiulu celu de mórté, tiesutu cu-a t'a privire,
Si-'n snfletu-ti atunce, díarescu mormentulu meu,
Sapatu în pétr'a rece ce porti în sinulu teu.

Cu tóte astea-'mi place, iubescu multu asta mórté,
'Mí place multu spre tine gandirea-mi se me pórté,
Si déca traiu-'mi este în lume bunu séu reu,
Eu nu-lu mai spunu acum'a . . . 'lu scfi si tu si eu!

Regulamentulu

sectiuniloru științifice ale Asociațiunii transilvane pentru literatur'a română și cultur'a poporului român.

(Votatu în șed. II. din 8 aug. a adunării gen. a Asociațiunii ținute la Turd'a în an. 1880 d'lele 7, 8, 9 augustu st. n.)

§. 1.

Pe bas'a §§. 1, 2 și 23 din statutele Asociațiunii se infintieza trei secțiuni științifice și anume:

- a) secțiunea istorică,
- b) secțiunea filologică,
- c) secțiunea științelor naturale și matematice.

§. 2.

a) Secțiunea istorică adună documente autentice pentru învătirea istoriei patriei și a națiunii, cum și pentru coregerea erorilor străcurate într'ens'a, și le comentăza; compune scrieri originale și traduce scrieri de valoare pentru poporul român; supune la critica opurile istorice publicate în diverse limbi, relative la patri'a și națiunea noastră.

b) Secțiunea filologică se ocupa cu diverse cestiuni filologice, și mai desu cu acelea, alu căroru scopu este învătirea dictionariului limbei românești, purificarea ei de barbarismi atâtu în vocabule câtu și în sintactica; supune la reviziune și critica opere literare și traducțiuni din autorii clasici moderni și antici.

c) Secțiunea științelor naturale și matematice cultiva specialitatea s'a, în diversele ramuri, avându pe câtu se pôte privire la lipsele poporului român, considerate din punctulu generalu alu economiei naționale, și din punctulu specialu alu agriculturii, silviculturii, montanisticii, igienii, comerțului etc.

Operiloru de valoare însemnata literară și științifică, precum și celoru intrate la concursu și aflate de bune, secțiunile respective le decernu premiile designate spre acestu scopu, ăr' actulu premiării se face în modu solemn în adunarea generală.

§. 3.

De membri ai secțiuniloru se considera toti acei membri fondatori și ordinari ai asociațiunii, cari, făcându declarațiune conformu §-lui 4 alu acestui regulamentu, la propunerea secțiunii respective se voru alege de membri prin secțiunile întrunite, cu majoritate absolută de voturi, și se voru obligă a elaboră și prezenta pe fia-care anu, celu puținu câte unu operatu, fia originalu, fia traducțiune, fără considerare la specialitatea secțiunii din care face parte, și voru contribui la înmulțirea colecțiuniloru științifice și literare ale Asociațiunii.

§. 4.

Doritorii de a participa că membri la vre-un'a din cele 3 secțiuni au se se declare în scrisu la prezidenții secțiuniloru. Numerulu membriloru în secțiuni nu este limitatu; ei înse trebuie se fie membri actuali ai Asociațiunii.

§. 5.

Fia-care 1-si alege din sinulu seu unu presidentu și unu vice-presidentu pentru casuri de absentia motivată a presidentulu, și unu secretariu, acărui chiamare este redactarea proceselor verbale ale ședințelor, ținerea în ordine și registrarea actelor secțiunii și a manuscrisurilor și conservarea loru într'o localitate designată spre acestu scopu de comitetulu Asociațiunii.

§. 6.

Dreptulu comitetulu Asociațiunii prevediu în § 32 p. 6 din statute, de a ingriji pentru censurarea operatelor științifice, trece în competența secțiuniloru, după sfer'a loru de activitate.

§. 7.

Secțiunile țin ședințe celu puținu odată pre anu la rezidența Asociațiunii, eventualu cu ocaziunea adunării generale la locul hotăritu pentru acest'a; în casu de necesitate și mai de multe ori. Convocarea membriloru secțiuniloru se face în contielegere cu prezidiulu comitetulu Asociațiunii prin prezidenții, și în lips'a acelor'a prin vice-prezidenții, în scrisu, cu 21 zile mai înainte de diu'a ficsată pentru ședința.

§. 8.

Pentru-că o secțiune se póta ține ședința se cere prezidența a celu puținu 5 membri. Conclusele suntu valide dacă se aduc cu majoritate de voturi ale membriloru prezenti. Cu egalitate de voturi nu se pôte luă nici unu conclusu.

§. 9.

Dacă prezidenții și secretarii celoru trei secțiuni în urmarea unei consultări prealabile voru află de lipsa convocării secțiuniloru întrunite, o potu face acest'a, înse numai în zilele în cari și de alt'cum secțiunile au se lucre în ședințele loru particulare.

§. 10.

Alegerea teselor de concursu la premie este de competența secțiuniloru într'unite. Prezidiulu în ședința într'unite se dă celui mai betranu dintre prezidenți, și în absentia acestor'a vice-prezidentulu mai betranu. Conclusele se iau cu majoritate absolută de voturi, fiindu de față celu puținu 5 membri din fiecare secțiune.

În privința conferirii premiiloru au a se observă cele stabilite în § 2.

§. 11.

Membrii cari prin morbu și prin forța maiora ar' fi împiedecați a veni la secțiuni, 1-si potu tramite lucrările loru la secțiunea respectivă.

§. 12.

Pentru-că membrii secțiuniloru se póta remană totudeaun'a în ôcreare contactu unii cu alții, prezidenții și vice-prezidenții cu secretarii fie-carei secțiuni se investescu cu caracteru de delegațiune, către care au de a se adresă membrii preste anu. Delegațiunea secțiuniloru este în rezidența Asociațiunii și lucrăza în localulu comitetulu pe câtu tempu nu se voru luă alte dispozitii.

§. 13.

Operatele membriloru se potu cefi în ședințele secțiuniloru particulare, și într'unite, private și publice, și în adunările generali ale Asociațiunii, după cum voru află cu cale secțiunile în consultare prealabilă.

Operate mai mici de natura de a se publică în „Anale” eventualmente în foi'a Asociațiunii, se voru examina de delegațiunea respectivei secțiune dimpreună cu secretariulu-redactoru alu analeloru resp. a foiei.

§. 14.

La operatele supuse la concursu se observa esactu regulile adoptate pentru astfelu de casuri de societățile științifice, că adevăda numele concurențiloru auctori și traducătorii se remana necunoscute, afara de casulu în care li s'aru votă premiu, onorariu și laudatoriu.

§. 15.

Fia-care sectiune are se comunice prin comitetu, adunarei generale ordinare a Asociatiunei, câte unu raportu generalu despre lucrările s'ale generale.

§. 16.

Sumele destinate pentru premii si spesele sectiunilor se votéza in bugetulu Asociatiunei.

§. 17.

Membrii esteri ai sectiunilor, cari voru veni la siedintiele prevediute in §. 7 voru primi desdaunarea speselor efective de caletoria si diurne de câte 3 fl.

§. 18.

Biblioteca Asociatiunei va stá deschisa spre folosirea membrilor din sectiuni pe totu tempulu, câtu i-lu voru petrece in residenti'a ei, si in cursulu anului cu preferinta faça de altii.

§. 19.

Acestu regulamentu se póte modificá de adunarea generala a Asociatiunei, dupa esperienti'a ce se va face la aplicarea lui, inse numai deca modificările voru fi propuse de către doue din cele trei sectiuni.

§. 20.

Acestu regulamentu intra in vigóre indata dupa primirea lui din partea adunarei generale, respective a publicarei sale prin comitetu.

Visulu eternitatiei.

E o taina ce apare cá o dulce nalucire,
O dorintia ce patrunde linu in sinulu simtitoriu,
Si ce simte, ce dorese, ce suprem'a fericire,
Este visu-eternitatii, e cuvântulu sfântu, amoru.

De cu diorii vietiei noastre dorulu tainicu ne urméza,
Ne conduce cu pasiu siguru, ne inaltia 'n falnicu sboru :
Pentru inimi intristate cá unu balsamu rourédia,
Cà-ci e visu-eternitatiei, e credinti'a, e amoru.

Sub a lui inbraçisare linu virtutea infloresce,
Viçiuulu fuge, se ascunde, cá pe ceriuri negrulu noru ;
Din cantari si floricele cununi mândre ne'npletesce,
Cà-ci e visu-eternitatiei, este lir'a, e amoru.

Unde vede-o sarutare, elu suride, se desfata,
Lânga léganu elu vighiadia cá unu angeru iubitoriu,
Lânga patulu mortiei inca bine-cuventandu s'arata,
Cà-ci e visu-eternitatiei, e speranti'a, e amoru.

E stravechi'a legatura ce unesce pre fiantia
Cu fiantia si'nrudesece pe-unu poporu cu altu poporu ;
E unu tièlu a omenirei, prim'a, ultima'i cerintia,
Cà-ci e visu-eternitatiei, e unirea, e amoru.

Pretutindeni locuesce, in pustiu si-orasie mare,
Si e blandu, dar' si adese cá unu leu cutezatoriu ;
A lui traiu e nesfêrsirea, de-unde falnicu ne apare,
Cà-ci e visu-eternitatiei, e ori unde, e amoru.

Elu cuprînde creatiunea dela sóre pan' la verme,
Dela animi pan' la stânca, cu acel'asiu blandu floriu ;
Nu cunoşce stavili grele, de nimica nu se teme,
Cà-ci e visu-eternitatiei, este viéti'a, e amoru.

Elu e centrulu atractiunei; elu au insemnatu o cale
Universelor ce 'n sfere se inaltia si coboru ;
Elu dà lumei tineretie, nemurire vietiei s'ale
Cà-ci e visu-eternitatiei, este totulu, e amoru.

Cà-ci e insusi creatiunea; e cuventulu care iarta,
E alu milei si-alu sperantiei geniu sacru roditoriu ;
Cà-ci si lumea 'ntréga nu e, cu-a ei scopuri, cu-a ei sórta,
De-cátu visu-eternitatiei, oh! eternu, cà-ci e amoru!

Gr. N. Lazu.

SECRETELE ALORU TREI NOPTI

SÉU TREI MORTI VÍI.

(Romanu englesu d. H. Frankstein.)

(Continuare.)

Capitululu XLVIII.

Sórtea junei Gwendoline.

Pietro cá o pisica se furisiá pâna la mésa. Aci scóse din busunariulu seu epistol'a scrisé de Gwendoline si o puse pre mésa sigilându-o dar' fara de a-o adresá. Apoi se apropiá de jun'a Gwendoline. — Erá cá m la trei óre dupa mediulu noptiei. Scóse o sticla si o servieta mare din busunariu; fluiditatea din sticla o versá pre servieta ér' acést'a o asiediá pre façi'a junei. Ea se desceptá si voiá se se apere, dar' elu o tienea cá o fiéra.

Ea 'si pierdú poterile si judecat'a si caditú josu cá o papusia.

Pietro i puse apoi sticla sub nasu si veditú cá pulsulu i-i bate totu mai linu. Apoi intrá in chili'a ei de toileta; aci aflá giuvaerele ei, pre cari le luá la sine impreuna cu nesce vestminte mai frumóse si se întórse éra la dens'a si luându-o pre braçia esí si nevediatu de nime intrá in ruine, ducându-si prad'a s'a pâna sub boltiturile cele mai adénci, unde o puse josu pre nesce paia, cari le adusesse de mai inainte. Dupa acestea luá apa próspeta si stropí façi'a j rtfei s'ale. — Dens'a se misicá si dupa unu momentu 'si deschisé ochii. Se spaiementá nesciendu unde se afla si cum a ajunsu acolo si incepú a strigá: — „Ce-i ast'a?! Unde sum?“

— „Esti intre ruine!“ respunsé Pietro. „Te-am aflatu dormindu si te-am adusu aci, éta vestmintele!“

— „Dar' pentru ce me-ai adusu aci?“

— „Pentruca te iubescu! Eu sum farmecatu de frumseti'a d.-t'ale si voiu a te face fericita.“

— „Lasá-me se esu de aci!“ strigá Gwendoline.

— „Nici odata“ respunse Pietro, „pâna nu vei jorá cá vei pastrá secretulu noptiei acesteia si te vei invoiá a-mi fi muiere.“

— „Muiere d.-t'ale!? dar' . . ai disu cá esti casatoritu!“

— „Ha! ha! ha! ace'a a fostu o scornitura numai pentru cá se-mi scrii epistol'a, care mane toti voru scí cá e a d.-t'ale si in dens'a e descrisu secretulu d.-t'ale. Ha! ha! ha!“

Gwendoline nu potă vorbi mai multu, aducându-si aminte că deca lordulu Darkwood ar' află epistol'a ace'a de siguru ar' consideră-o a de s'a propria.

— „Dar' . . . eu am amici,“ dise jun'a, „acei'a me voru cercă mane si me voru află! Lasa-me se esu, Pietro, si te asiguru că nu fi se va intemplă nemicu pentru cele ce le-ai facutu!“

— „Nu te lasu! eu nu me temu de amicii d.-t'ale. Sciu că iubesci pre Chilton, dar' elu nu te va află! Elu va crede că ai parasitu castelulu Dunholm, vediendu epistol'a d.-t'ale. D.-t'a esti pierduta!“

— „Lasa-me te rogu că-ci 'ti platescu!“

— „Nu am lipsa de bani. Eu sciu cum ti-e numele; d.-t'a esti d.-siór'a Gwendoline Winter. Eu te-am cercatu multu . . . eu sciu totu secretulu d.-t'ale, eu sciu cine ti-a fostu mama si unde e inmormentata. Vrei a-mi fi sojia?“

— „Ba — mai bine se moriu!“

Pietro i dete tempu de cugetare pâna in nóptea urmatória si esí din ruine, lasându-o plângându si incuiă usle.

Ea plangea amaru si se rogá lui Domnedieu . . .

Capítulu XLIX.

Absenti'a junei se observa.

In diu'a urmatória toti sciáu că jun'a nu se afla in castelu, că-ci dens'a nu fù in chili'a s'a nece pre tempulu dejunulu. Georgin'a intră in chilia si se convinse despre absenti'a ei. Candu erá se esa din chilia, dete cu ochii de o epistola couvertata pre mész'a ei. „Óre ce se cuprinda epistol'a acést'a?“ cugetă Georgin'a. — Dens'a o deschise din curiositate si o cetí.

Dupa ce o ceti dise: „Asié! ea are amantu . . . óre ce piedeca se esiste intre ei? Dar' cine se fia amantulu ei? vre-unu servu séu . . . tatalu-mieu?“ — Ea erá aplicata a crede cumca acestu din urma. Cercă apoi chiliale si vediu că obiectele de lucsu a guvernantei nu se afla nicairi. — Se convinse deci că a fugitu.

Georgin'a alergă numai decātu la económa si-i descoperi si ei celea intemplete; apoi intră cu epistol'a la tatalu-seu, dar' acest'a nu erá in casa.

— „Pietro!“ — dise ea — „se me incunosciintiezi cându va veni acasa tatalu-mieu!“

— „Da! d.-sióra.“

— „Dar, nu ai vediutu pre guvernant'a nóstra?“

— „Nu!“ respunse Pietro.

Se facura cercari si intrebari pre la toti câti numai se tieneau de acelu castelu; unulu dicea că a vediutu-o a-séra, altulu că a vediutu in chili'a ei lumina pre la 11 óre nóptea. — Intre aceste sosi si lordulu Darkwood. — Georgin'a alergă numai decātu la densulu si-i aretă epistol'a dicându: — „éta ea te numesce amantu! vedi tata?“

— „Taci!“ — dice lordulu — „scrisórea acést'a sémēna cu a guvernantei, dens'a are vre-unu amantu. Dar' cine se fia acel'a?“

O batere la usia i intrerupse meditarea. — La cuvintulu: „intră!“ se află numai decātu cu Noreis si cu Chilton in salonu. Dupa salutarile indatinatē i-i invită se siédia.

Noreis dupa o scurta pauza se adresă catra Darkwood cu urmatórele cuvinte. — „Am venitu aci intr'o cestiune importanta. Dorimu a vedé pre d.-siór'a Myner si a-o duce cu noi in castelulu Beemont.“

Darkwood se miră.

— „Dar' . . . da-ne unn respunsu decisivu!“ continuă Noreis. „Noi dorimu acést'a si mai alesu Chilton, carele e unu cunoscutu vechiu alu ei; ei suntu amanti si dupa mai multu tempu in fine fù norocosu a conveni cu dens'a a-séra in gradín'a de lângă parcu, unde si-au renoitu juramintele.“ — Acum sciá Darkwood că cine e: „amantulu“ din epistola.

— „Me rogu a fi cu pacientia unu momentu“ — dise Darkwood, si intru acestea scósē epistol'a amen-tita mai susu si li-o cetí.

Ei inca o cetira . . . si se uimíra.

— „Din aceste conchidu“ disē Darkwood, „cumcă d.-siór'a Myner a avutu cauza de a disparé de aci. Ea nu se mai afla aci, — s'a dusu asta nópte.“

— „A fugitu de aci!“ intrebă Chilton cá lovitu de fulgeru.

— „A fugitu,“ respunse Darkwood, „si alta deslusire nu a lasatu numai epistol'a, care o vedeti.“

Ei 'lu erédiura, că-ci Noreis i cunoscea scrisórea, — altu documentu nu li trebuía.

Chilton se pusé la o mész'a si scrise o telegrama la adres'a económei Quillet in Lonemoor, in care descoperi că: Gwendoline Winter a parasitu castelulu Dunholm. La finea telegramei se subscrise.

Darkwood cetí telegram'a si o mirare 'lu cuprinsé candu vediu că ace'a Myner a fostu Gwendoline Winter.

— „Éta! 6 luni a fostu cá guvernanta aci“ 'si dise Darkwood — „si eu nu o-amu cunoscutu. Nebunulu de mine! . . . acum . . . trebue eu se-o afli . . . dar' . . . fara de a sci Pietro. Ea e periculósa pentru mene, — trebue se-o delaturezu!“

Capítulu L.

Gwendoline capeta curagiu.

Cātu de lungi, câtu de infuratórie se pareau Gwendolinei tóte órele petrecute in ruinele intunecóse. Ea merse pâna la usi'a inchisórei si loví cu pumnulu seu micu in dens'a pâna ce sangeră. Strigá, plangeá si se vaietá. . . La strigatulu ei se para că respunde cineva.

Ea ascultă din nou si érasiu audí ace'a-si vóce.

Dens'a nu credea in superstitiuni. Se urcă pre unu parete cu ajutoriulu unoru petrii ce le asediá lângă muru. — Nóptea sosise si Pietro de nou veni spre a-i stórece invóirea la casatoria. Acest'a i descrise visit'a

lui Chilton și Noreis în castelul Dunholm precum și convingerea lor că dens'a a fugitu.

— „Ah! monstrule!“ strigă ea.

— „Ori ce asiu fi, dar' viéti'a tí-e în man'a mea; voiesci a-mi fi soția? — Eu te voi face liberă, avută și onorată; dă-mi unu „da.“

Dens'a înse, că o martiră adevărată, pre lângă toate amenințările și promisiunile, nu se înduplică la acest'a. — Pietro fierbându de mânie și injurându-o est și-o lasă erasiu aci

În decursu de o săptămână: Chilton, Noreis și Darkwood 'și dederă toate silințele pentru de-a o afă. — Solii erau imprasciați prin toate locurile spre a scrieri după dens'a.

Chilton în urma merse până în Lonemoor unde spre uimirea tuturor fu primitu de catra marchisul Marcham, carele nu primise de multu pre nime la sine.

— „Eu nu primescu pre nime“ — i dise marchisul — „dar' me bucuru că te vedu în cas'a mea. Eu am primitu și o epistolă dela d.-t'a, la care nu ti-am mai respunsu.“

— „Asié e“ — respuse Chilton — „ti-am scrisu că se-mi dai vre-o deslustră despre Gwendoline că se o potu afă, înse . . . de atunci am aflatu-o și am și pierdut-o.“

— „Dar' scii că cine e ace'a jună, care voiesci a ti-o face soția?”

— „Sciu! ea e cea mai frumoasă în tota Angli'a, D.-t'a nu ai vedutu-o, că-ci deca o vedeai nu ai face acest'a întrebare. Ea a fostu născută aci, și în urma ajunsă guvernanta la lordul Darkwood.“

— „La Darkwood!“ — exclamă marchisul — „ce fatalitate! dens'a în cas'a lui?! . . . Asculta-me! numele care lu-ai pronunțiatu e unu nume, ce-lu urescu! . . . dar' . . . scie densulu ca cine a fostu jun'a ace'a?“

— „Ba! elu o cunoște numai sub numele de Myner.“

— „Convinsu estu d.-t'a cumcă elu nu-i cunoște numele adevăratu?“

— „Sum convinsu.“

— „Dar' cum a ajunsu ea acolo în cas'a lui?“

— „Elu“ continuă Chilton, „a scrisu concursu pentru o guvernanta.“

— „Ce fatalitate! . . . prevedinți'a a lucratu și aci! Eu înse d.-lu meu nu potiu a-ti ajuta nemicu. Dar' . . . d.-t'a mi-ai scrisu în epistolă și ace'a că te afli în Beemont la Noreis.“

— „Da! — acest'a Noreis e fiică generalului Noreis, care mori acum doi ani în Indi'a. Ea e avută și frumoasă, și după cum audu, Darkwood voiesce a-i cere man'a.“

La aceste cuvinte marchisul se infuriă și începă a se preambă cu pași mari prin odaia. — „Te rogu a spune la Noreis că o voi cerceta înainte de a plecă în Indi'a.“

Cu aceste se despartă.

Lordul Darkwood încă cercă cu diligență pre Gwendoline. — În urma 'și pierdă speranți'a de a-o afă și pentru că se-si dă alta direcțiune cugetelor și îngrijirilor s'ale se otari a merge la castelul de Beemont și a rogă pre Noreis că se-i dă respunsu decisiv la cererea lui de a pasi cu densulu la căsătorie. Noreis înse 'lu rogă de nou că se-i dă o luna tempu de cugetare, — ce'a ce elu i acordă în speranți'a de-a ajunge odată la rezultat.

În aceste zile sosí și Barby, tramisul unei Noreis, care i aducea sciri noue de prin Sicili'a. Elu adecă aflase chiar pescarii, cari mantura viéti'a lordului Darkwood a antecesorului lordului actualu. De-aci trecu în Marsili'a și în urma veni până în Srevsburg unde unu individ necunoscutu i spusé că ar' fi vedutu pre Darkwood cu multu mai târziu de ce i s'a publicatu mórtea prin jurnale.

— „Asié dara elu a trebuțu se vină acasă.“ — dise Noreis — „și deca a venitu nopte, atunci mórtea lui nu s'a potutu îndeplini prin nimeni altulu fara numai prin lordul acest'a Darkwood; — elu 'lu va fi ucisu din invidia, că-ci elu e capace de o faptă că acest'a. — Bine că ai venitu! eu am suspionat și până acum acestea, dar' nu am potutu se concredă nemenui'a secretulu meu până acum d.-t'ale. — Asculta-me: — În Miercurea trecută în societatea mai multor'a am visitat ruinele castelului Dunholm. Eu din întemplantă me departai de cei alalti, și inchipuesce-ti — audii unu echo între ruine, acestu echo nu a potutu fi altu cev'a decâtu strigatul unui nefericitu, care cerea ajutoriu. Trebuie se cercetamu întru o nopte ruinele. Vomu chiamă și pe avocatulu Sutton, — elu ne va deslusi.“

Avocatulu Sutton din întemplantă sosíse chiar acum la castelul Beemont. — Noreis i descoperi intențiunea s'a, descriendu-i mai întâiu noutatile aduse de solum seu Barby.

— „Ah! de ar' fi asia!“ dise Sutton. „Asiu dá o parte din viéti'a mea, numai se potu afă adevăratu.“

După aceste decisera a execută planulu, incredințandu-se conducerei lui Sutton. — Nopte urmatória era destinată spre acest'a.

(Va urmă.)

P. J. Grapini.

Naseudu 20 Augustu 1880.

Bon jour mon cher redacteur! bon jour cocóneloru și coconiteloru mele și la toti amicii cetitori de „Amiculu Familiei!“

Vi vine curiosu modulu meu de salutare candu întru în salonulu D.-vóstre? Cum, nu ai dta expresiuni romanesci de salutare destulu de frumoșe și dulci me voru întrebă unele. Decandu naib'a te-ai frantiuzitu? me voru întrebă altele. Ve ceru pardonu adecă iertare bunele și amabilele mele cetitorie. Nu m'am frantiuzitu, și sciu prea bene că limb'a noastră are expresiuni destulu de frumoșe și de potrivite gândirei nostre romanesci, dar' se ve spunu adevăratulu curatu și nemascatu am

inceputu și eu a me civilisá dupa mod'a romanésca adeva dupa mod'a din Romani'a față de care am capetatu unu respectu mare.

Me pusa peccatele se facu și eu o caletoria adeva dupa cum se vorbesce in limb'a modei amentite: unu voiaju in „Romani'a“ in care avui ocașiunea a me intalni cu mod'a și de a me convinge cumca déca nu voiesci a trece de mojicu adeva de omu lipsitu de tonulu bunu, lipsitu de maniere fine și de buna crescere, trebuie se te folosesci de bon jour, madame, mademoiselle, merci mademoiselle, je vous pris monsieur și alte multe de acestea. Cá omu de ambitia nu-mi place a fi nume-ratu in categori'a celoru insirati mai susu, de aceea incepu și eu a me familiarisá cu jargonulu asitatu prin Romani'a, firesce cu multu neacasu o facui, cu atatu mai vertosu, căci și la noi suntu multe moimitie (cu deosebire de acelea cari au ocașiunea a conveni cu cei de prin Romani'a) cari imiteză cu o rara scrupulositate totulu ce se folosece in Romani'a fara a reflectá déca acelea suntu bune ori rele, déca suntu romanesci ori straine. Desi mie nu-mi place frantiusismulu in limba precum nu-mi place nece latinismulu neci *zarzavaturile, proso-purile, ciarsiafurile* și altele cu sutele cuvinte turcesci, slave, bulgaresci și ce mai știu eu, inse urmandu la dical'a latina „Ulula cum lupis“ care dicala mai corectu asi traduce-o pe romanesece „Danséza cá maimitiele,“ am trebuitu a intrá și eu in cet'a aceloru dansatori, pentrucă nu te poti luptá contra valoriloru.

Dar' pardonu, voindu a-mi escusá bon-jourulu meu me trediescu de odata facundu limba fara voia. Altcum credeti-me cá nu asi facu nece-o minune pentruca astadi facerea de limba este la moda cá si bon-jourulu coconelor si coconiteloru din tier'a romanésca și cá si facerea de politica. Suntu omeni, cari neci n'au cetitu o gramatica buna, cari n'au cunoscienti'a nece de principale etimologice nece de cele fonetice, nu cunosc nece scrierile lui Cipariu nece ale lui Maioreseu și cu tóte acestea se afla forte competinti a combáte ori pe unulu ori pe altulu seau chiar' pre ambii și tóte sistemele de scriere usitate pana aci in scrierea limbei romanesci. Ce se le faci asi-i mod'a se faca cu totii limba cá asi se nu potemu veni nece candu la o unitate in scrierea limbei nostre. Apoi mai este o moda in Romani'a, mod'a de a face politica. Cum intri in tíera, dupa cum se vorbesce pe la Brasieiu, tí se ivesce intrebarea cu care partida simpatisezi: cu rosii ori cu albi. Albii injura pe rosi para de focu, rosii inca nu remanu inde-reptu. Mi se pare cá in asta privintia nu se potu intrece unii pre altii. Ascultandu la politica celu pucinu aibi ocașiunea a invetiá unele expresiuni noue cu cari se tractéza astadi partid'a dela guvernulu și in specia Rosetti, Brate-anu, precum: pesevenchi, pungasi, conspiratori, (dupa Resboiulu lui Granda) ciomagasi s. a. asemenea.

Se lasu pentru asta data modele din Romani'a, póte la alta ocașiunea voiu vorbi ceva mai multu despre ele. Se trecu la obiectulu ce mi-am propusu a conversa cu cetitóriele „Amicului Familiei“ adeva despre balulu academicu arangiatu la 18 Augustu e. n. in Naseudu. Acestu balu ce se arangieza acum in alu 3-lea anu dupa olalta prin studintii absoluti la acestu gimnasiu, totu in acést'a di a devenitu unu balu istoricu și este unulu din cele mai frecventate și mai elegante baluri din Naseudu. Scopulu principalu alu acestui balu este de a se intalni studintii absoluti dela acestu gimnasiu cari studiéza pe la diferite facultati, precum și infintiarea unui fondu pentru ajutarea celoru seráci.

Balulu a fostu și in anulu acést'a fórté bine ceretatu și a duratu pana la diu'a alba. Paguba cá localitatile și cu deosebire salonulu de dansu a fostu de totu micu pentru unu publicu atátu de numerosu carele erá indesatu mai cá in beserica in diu'a de pasci. Altu inconvenientu a fostu cá si la balulu Asociatiunei din Turd'a, caldur'a cea mare cá o baia de abori la care se mai adause și pulberea seau colbulu ce ne facea cá fara voi'a nóstra se ne tusimu unulu la altulu. Altcum salónele au fostu bine arangiate pentru ce comitetulu arangiatoriu merita tóta laud'a și recunoscienti'a. Doue observari mi-asiu permite totusi a face onorabilelui comitetu arangiatoriu, inse-lu rogu se fia fara supere.

1. Déca din lips'a unoru localitati mai largi nu au unde arangia balulu decátu in otelulu Rahova, credu cá ar' fi cu multu mai bine déca ar' construi in castru unu cortu, asi precum facuse Blasiani la 1877 pentru Adunarea Asociatiunei, pe langa spese puține.

2. La arangierea de dansuri mari precum Roman'a, Cuadrilu, Hor'a se se insarcineze de acei membri din comitetu caror'a natur'a le-a datu o voce mai puternica pentru comanda, cá asi comand'a se fia bine intielésa de toti dansatorii, pentrucă nemicu nu este mai neplacutu decátu a dansá, a fi totu cu urechi'a la comanda și cu tóte acestea a nu intielege nemica ce se comanda. De aci urméza cele mai multe confusii la Cuadrile și Romana și neeleganti'a la acestea pré frumoșe jocuri de salonu.

Petrecerea a fostu fórté animata. D.-vóstra cocone si coconitie ve-ti asceptá cu nerabdare se ve facu o dare de séma despre toaletele damelor. Inse a-ti nimeritu-o. Partea mea cea mai slaba e chiar' acést'a, o recunosc si nu o luati in nume de reu. Chiar' asi me cunosc eu la descrierea de toalete cá si sasulu la facutu de bránza. Si déca nu ve potu satisfac cu acést'a, voiu cercá a ve recompensá prin aceea cá voiu spune cá tóte au fostu frumoșe, tóte au fostu mándre si dragalasi. Constatu cu bucuria cá toaletele au fostu in genere elegante, inse lipsite de acelu lucsu daunosu si de multe ori ruinatoriu de familii. Asemenea a fostu lipsite de acele codi incomode numite pe la noi *slépurí*, ce au intratu in moda. In sférsitu se ve compunu o ghirlanda din elitea coconelor si coconiteloru, cari au fostu la acestu balu si pe cari le-am potutu insemná vendiendu in unu unghiu la petringiei: Dómnelle Steopulu din Regiu, Munteanu din Desiu, Isipu din Rodn'a, Dr. Popu medicu de regimentu dela Sibiu, Lucreti'a Dr. Moisilu, Elisabet'a Dr. Tanco, Josefín'a Muresianu, Nastasi'a Popilianu, Cristin'a Siuteu etc., apoi damicelele: Nin'a Cimbulea si d.-siór'a Silasi din Bistritia, Palagi'a Popu, Amali'a Picu, Emili'a si Paulin'a Michalasiu, Ros'a Goldschmidt, Emili'a si Elisabet'a Salvanu, Angelin'a Cosbueu, Corneli'a Ciatu, Victori'a Sioidea, Valeri'a Pavelia, Ion'a Dragosiu, Luis'a Mischinger, Tavift'a Neamtiu, Joan'a Popu, Victori'a Fagarasianu, Mari'a si Rafil'a Chifa, An'a Precupu, Joan'a Jacobu Popu, s. a.

Venitulu curatu a fostu dupa cátu sum informatu 160 fl. v. a.

Uitasemu a Ve spune cumca totu in acést'a di s'a serbatu onomastic'a Maiestatiei S'ale cu multa ceremonia. Vicariulu a tienutu o vorbire potrivita.

Ospetii dela baile din St. Georgiu, cari in anulu acést'a au fostu pușini se rarescu din ce in ce mai multu.

Pana la alta ocașiunea me recomandú bunavointiei D.-vóstra amabilele mele cocone si coconitie si in specie tie amice redactore

Dr. A. P. Alessi.

REVISTA.

Adunarea generală a XIX-a a Asociației transilvane pentru literatură și cultură a poporului român, ținută în estu anu la Turd'a în zilele 7, 8 și 9 augustu st. n. se poate număra între cele mai bine cercetate și mai multu producătoare adunări gen. din ultimii ani. — Presidiulu l'a dusu și de asta data nefatigatulu VPreside alu Asociației D-lu Jacobu Bolog'a. — La această adunare generale s'a însinuat 9 disertațiuni, dintre cari inse pentru multimea agendeloru oficiose și scurtimea timpulu nu s'a potutu ceti decâtu a D-lui Sim. Popu despre „Turd'a și giurulu ei“ și a D-lui Sim. Stoică despre „Versatu séu Bubatu“ — celelalte toate remanendu a se ceti în fôia Asociației, care s'a decisu a se reincepe și a se edă la 1 și 15 di a fie-carei lune în numeri de câte o còla intréga — împartiéndu-se gratis între toti membrii actuali ai Asociației și cu unu pretiu moderatu între nemembrii. S'a decisu a se redică pâna în augustu 1881 la Brasiovu unu monumentu intru memori'a laureatulu bardu alu Natiunei Andreiu Muresianu; și spre acestu scopu se voru face colecte nôue și pre lângă sumele încurgunde din aceste colecte și banii deja colectati și aflatori la Comitétulu Asociației și la Comisiunea din Brasiovu — cari facu la olalta celu puçinu 500—600 fl. — se voru spesî și din cass'a Asociației pâna la sum'a de 200 fl. — S'a lasatu Comitétulu Asociației că se arangieze pre anulu urmatoriu la Sabiu una espositiune nationala agronomică și industrială; această espositiune va stă deschisa su tota durat'a adunării generale a XX-a inaugurânda la Sabiu în 15/27 augustu 1881. — S'a încassatu, că taxe de membrii noi și forte puçinu că restantie, o sumă de preste 1200 fl. Cass'a Asociației dispune actualmente (dupa această adunare gen.) de circa 83.000 fl. v. a. — Lasându că celelalte se le facemu cunoscute cetitoriloru nostri cev'a mai tardioriu, cându vomu publică per extensum Processele verbali ale acestei adunări, însemnâmu aici rezultatulu alegerei de dignitari și membrii ai Comitétulu asociației, facute în siedint'a IV din 9 augustu. Presiedinte: Timoteiu Cipariu canonicu prepositu. Vice-presiedinte: Jacobu Bolog'a consiliariu de curte în pensiune. Secretariu primu: George Baritiu; secretariu II Dr. Josifu Hodosiu; cassariu: Const. Stejariu, c. r. capitanu în pensiune; controlor: E. Brote; archiviariu și bibliotecariu: N. Petra-Petrescu. Membrii ordinari: Paulu de Dunc'a consiliariu în pensiune, baronulu Davidu Ursu, Elia Macelariu cons. gub. în pensiune, J. V. Rusu, protopopu, J. Popescu, protopopu, J. St. Siulutiu de Carpenisariu, jude reg. de tribunalu în pensiune, Dr. Il. Puscariu protosincelu, P. Cosma avocatulu, G. Baritiu, Z. Boiu, protopopu, V. Harsianu avocatulu, V. Romanu directoru. Membrii suplenti: Dr. D. P. Barcianu professoru, C. Stejaru c. r. capitanu în pensiune, Dr. D. Racuciu avocatulu, E. Brote, Dr. Jos. Hodosiu, D. Comsia professoru.

Cu ocasiunea adunării generale a asociației s'a arangiatu la Turd'a în 7 l. c. la améiadi unu **bauchetu** și s'era o **convenire sociale** respective concertu-conferintia urmata de dansu; — ér' în 8 l. c. unu **balu**. Tòte aceste conveniri de distracțiune au fostu bene-cercetate și au multiamitu pe deplinu acceptările toturoru participatoriloru. Se pusese în prospectu si o *escursiune la Cheia Turdiei*, dar' tempulu ploiosu nu ne lasă a ne împartasi în plăcerile unei astfelu de escursiuni.

Adunarea generală a Societății pentru fondu de teatru romanu se va într'unfi la Sabiu în 7/19 Septemvre a. c. Se facu pregătiri pentru primirea cu demnitate și distracti'a membriloru cari voru partecipă la această adunare.

Joanu Fekete Negrutiu profesorulu gimnasiale — fratele Redactorelui acestui diurnalu — se cununa astadi în beseric'a catedrala metrop. din Blasiu, cu domnisiór'a Leontin'a Cristianu institutoriã primaria. Ceriulu se-si raverse abundanti'a daruriloru s'ale asupr'a noiloru casatoriti, că densii neconturbati de grigile și nezasurile vietiei, se-si póta indepleni cu scumpetate atâtu nobil'a misiune de instruirea tinerimeii de ambe secele, carei'a s'au dedicatu din tineretie, câtu și detorintiele vietiei conjugali care o suscepu astadi.

Principele Romaniei Carolu I. fû numitu proprietariu alu regimentulu austriacu alu 6-lea de infanteria resiediatoriu în Neoplant'a.

Aniversarea 50-a a născerei Imperatoriulu-Rege alu Austro-Ungariei s'a serbatu în Gherla cu festivitate. S'a celebratu o liturgia solemnă prin S. s'a D. Episcopulu Dr. Joanu Szabó și intréga preotimea locale, — ér' la améiadi o parte a inteligintiei romane și magiare a fostu într'unita la mész archierésca, unde Santi'a s'a a toastatu unguresce pentru îndelung'a vietia a Majest. s'ale Imperiale Regale.

Imperatoriulu-Rege alu Austro-Ungariei astadi în 17/29 l. c., plăca la Galiti'a — pentru de a petrece acolo tempu mai îndelungatu. În calea s'a se va abate pre la Olmütz, unde va petrece 2 zile în castelulu metropolitanu în care primise la 2 decembre 1848 coron'a Austriei din mân'a lui Ferdinandu V, care abdisé în favorulu densulu.

Dr. A. P. Alessi profesorulu gimn. a fostu primitu în 5 Aug. a. c. în audientia de catra Domnitoriulu Romaniei Carolu I. la Sinaia. Cu această ocasiune a prezentatu Domnitoriulu unu esemplaru elegantu adiestatu din „Reshelulu orientalu“, pe care principele l'a primitu cu mare plăcere și multiamire. Domnitoriulu l'a întrebatu despre isvórele de cari s'a folositu la scrierea opulii, despre caus'a confiscării lui, apoi despre rezultatulu caletoriei s'ale în Dobrogea, laudandu interessulu ce-lu are pentru flor'a de acolo, în fine a convorbitu despre gimnasiulu din Naseudu. În totu tempulu audientiei principele a fostu forte afabilu.

D-r'a Mari'a Cutiarida româna din Calarasi (Romanfa) a depusu cu succesu forte bunu în 29 iuliu, înaintea facultatiei din Montpellier (Franci'a) celu de antâiu esamenu de doctoratu în medicina.

Teodoru Burad'a, unulu dintre cei mai distinsi professori ai conservatoriulu de musica din Jasi, dupa-ce a cutreieratu Romania și Bucovina intréga, acum cutreiera Transilvania și Banatulu pentru de a studiã musica nationala de dincoace de Carpati și a adunã datinele și obiceiurile inca în usu la nunte și înmormentari etc.

În **Serajevo** s'a opritu, — su pedépsa de 1—25 fl. séu închisóre de 6 ore — 5 zile, — defaimarea credintiei, cultulu și moravuriloru religioase a ori carui poporu.

Tiarulu Rusiei s'a cununatu cu princes'a Dolgorucki.

În **Turci'a** se descoperi o conjuratiune contr'a Sultanulu Abdul Hamid.

Patru dieci de zile nu a mancatu nimicu unu anglesu locuitoriu în New-York (Americ'a) cu numele Dr. Tanner. Dinsulu si-a impusu de buna-voia acestu ajunu, pentru de a probã câtu póte se traiésca omulu fara mâncare. În tempulu ajunuluu seu mai adese-ori s'a semtîtu reu și preste totu slabitu, cu tóte acestea a remasu pre lângă propusulu seu; și cându s'au împlenitu celea 40 de zile a mâncatu cu mare pofta: lapte, carne benegatita și pepene. — De-odata cu vestea d-rului Tanner s'au latitu vestea și a altoru individi cari astrénsi de împregiurări au ajunatu 20, 30—40 zile.

† **Joanu Grauru** v. protopopu în M. Ludosiu a repausatu în 11 Augustu a. c. în etate de 68 ani, lasandu în doliu pre: soçi'a s'a Julian'a Grauru n. Ludasi, fiu sei Joanu subjude regiu cu soçi'a Elen'a, Anu'a cu soçi'u Rece medicu și Paulu cu soçi'a Mari'a și alti numerosi consangeni, amici și cunoscuti. Fia-i tierin'a usióra și memori'a eterna!

Proprietariu, Editoru și Redactoru respundietoriu: **Niculae F. Negrutiu.**

Gherla. Imprimari'a „Georgiu-Lazaru.“ 1880.